

Вступ. Людей завжди лякало все незвідане і нове, вони негативно ставилися до будь-яких змін. Стереотипи, які існують в масовій свідомості, що зачіпають звичний спосіб життя, призводять до хворобливих явищ, заважають оновленню всіх видів навчання. Інноваційні технології в освіті дозволяють регулювати навчання, направляти його в потрібне русло.

Матеріали та методи. Наукові публікації вітчизняних авторів про інноваційну діяльність у сфері освіти, результати власних досліджень, опрацьовані за допомогою аналітичних та порівняльних методів.

Результати. Причина небажання людей приймати інновації в сучасній освіті криється в блокуванні життєвих потреб в комфорті, безпеці, самоствердженні. Інноваційна поведінка не передбачає пристосування, вона має на увазі формування власної індивідуальності, саморозвиток. Педагог повинен зрозуміти, що інноваційна освіта - спосіб виховання гармонійної особистості. Для нього не підходять «готові шаблони», важливо постійно підвищувати свій власний інтелектуальний рівень. Учитель, який позбувся «комплексів», психологічних бар'єрів, готовий стати повноцінним учасником інноваційних перетворень.

Одним із завдань сучасної школи стає розкриття потенціалу всіх учасників педагогічного процесу, надання їм можливостей прояву творчих здібностей. Вирішення цих завдань неможливе без здійснення варіативності освітніх процесів, у зв'язку з чим з'являються різні інноваційні типи і види освітніх установ, які вимагають глибокого наукового і практичного осмислення.

Нововведення, або інновації, характерні для будь-якої професійної діяльності людини і тому природно стають предметом вивчення, аналізу та впровадження. Інновації самі по собі не виникають, вони є результатом наукових пошуків, передового педагогічного досвіду окремих вчителів і цілих колективів. Цей процес не може бути стихійним, він потребує управління.

В освітніх системах, що розвиваються, інноваційні процеси реалізуються в наступних напрямках: формування нового змісту освіти, розробка і впровадження нових педагогічних технологій, створення нових видів навчальних закладів.

Крім цього, основними цілями інноваційного навчання є: розвиток інтелектуальних, комунікативних, лінгвістичних і творчих здібностей учнів та студентів; формування особистісних якостей; вироблення умінь, що впливають на навчально-пізнавальну діяльність і перехід на рівень продуктивної творчості; розвиток різних типів мислення; формування якісних знань, умінь і навичок.

Сьогодні багатьма вчителями з метою досягнення результативності навчання застосовуються сучасні технології та інноваційні методи навчання в школі. Ці методи включають активні та інтерактивні форми, що застосовуються в навчанні.

Активні передбачають діяльну позицію учня по відношенню до викладача і до тих, хто здобуває освіту разом з ним. Під час уроків з їх застосуванням використовуються підручники, зошити, комп'ютер, тобто індивідуальні засоби, що використовуються для навчання.

Завдяки інтерактивним методам, відбувається ефективне засвоєння знань у співпраці з іншими учнями. Ці методи належать до колективних форм навчання, під час яких над досліджуваним матеріалом працює група учнів, при цьому кожен з них несе відповідальність за виконану роботу.

Висновки. Маючи чітке уявлення про зміст та критерії педагогічних інновацій, володіючи методикою їх застосування, учителі, керівники навчальних закладів послідовно впроваджують їх у свою практику. Але часто буває так, що педагогічні інновації, у зв'язку з відсутністю належної педагогічної експертизи та апробації, недостатньою організаційною, технічною, психологічною підготовленістю педагогічних кадрів, не знаходять подальшої реалізації. Часто поспішне впровадження нововведень призводить згодом до відмови від них. Увесь цей комплекс причин свідчить про несформованість у школах потрібної морально-психологічної ділової атмосфери, іншими словами - інноваційного середовища.

Відсутність такого середовища спричиняє методичну невідповідність учителів, недостатню їх поінформованість щодо педагогічних нововведень. Натомість сприятливе інноваційне середовище дає змогу долати опір консервативно налаштованих учителів щодо нововведень, допомагає подоланню стереотипів професійної діяльності. Воно притаманне інноваційним закладам освіти.

Література

1. Алексеева, Л. Н. Інноваційні технології як ресурс експерименту / Л. Н. Алексеева // Учитель. - 2009. - № 3. - С. 28.
2. Загвязинский, В. И. Инновационные процессы в образовании и педагогическая наука/ В. И. Загвязинский// Инновационные процессы в образовании: Сборник научных трудов. — Тюмень, 2013. — С. 8.